

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ
بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

إِيَّاكُمْ وَالْحَسَدَ فَإِنَّ الْحَسَدَ يَأْكُلُ الْحَسَنَاتِ كَمَا تَأْكُلُ
النَّارُ الْحَطَبَ

Haset

(30.10.2026)

Aziz Müminler!

İnsan, sahip olduklarıyla olduğu kadar, sahip olmadıkları karşısında takındığı tavırla da imtihan edilir. Başkalarına verilen nimetler karşısında duyduğumuz hisler de bu imtihanın bir parçasıdır. Nitekim Allah Teâlâ “Rabbin, rızkı dilediğine bol bol verir de, kısar da.”¹ buyurarak nimetleri farklı ölçülerde takdir ettiğini bildirmektedir. Mümin, bu gerçeğin bilincinde olarak Allah’ın takdirine rıza gösterir ve başkasının sahip olduğu nimetin elinden gitmesini istemek anlamına gelen hasetten sakınır.

Kıymetli Kardeşlerim!

Haset, insanın kendi nimetlerini görmezden gelmesine, başkalarının sahip olduklarına odaklanmasına ve onların mutluluğundan rahatsızlık duymasına yol açar. Gönül huzurunu bozan bu duygu, zamanla aile ve dostluk ilişkilerine zarar verir, insanlar arasında kırgınlıklara ve düşmanlıklara neden olabilir. Nitekim Hz. Yusuf’un (as) kardeşleri, babalarının ona duyduğu sevgi ve ilgiyi kıskanmış ve bu duygu onları Hz. Yusuf’u kuyuya atmaya götürmüştür. Böylece haset, bir aile içinde uzun yıllar süren ayrılığa ve büyük acılara sebep olmuştur.

Haset, insanın manevi hayatına da zarar verir. Sevgili Peygamber Efendimiz (s.a.s.) bu konuda bizleri şöyle uyarmıştır: “Hasetten sakının. Çünkü ateşin odunu yakıp tükettiği gibi haset de iyi amelleri yakar, bitirir.”² Öyleyse geliniz, kalbimizi bu kötü duygudan korumanın yollarını birlikte hatırlayalım.

Muhterem Müslümanlar!

Haset duygusuna kapıldığımızda Allah’a sığınmalı, O’ndan yardım dilemeli ve bağışlanma istemeliyiz.³ Ardından Rabbimizin bizlere bahsettiği nimetleri hatırlamalı, sahip olduklarımızın kıymetini bilmeli ve dünya nimetleri bakımından bizden daha az imkana sahip olanları düşünmeliyiz. Nitekim Hz. Peygamber (s.a.s.), dünya nimetleri bakımından kendimizden daha iyi durumda olanlara baktığımızda, kendimizden daha aşağı durumda olanları da hatırlamamızı tavsiye etmektedir.⁴ Bir kardeşimizin sahip olduğu nimeti gördüğümüzde, onun elinden gitmesini istemek yerine onun adına sevinip kendimizin de benzer bir nimete kavuşmasını arzulayabiliriz. Gıpta olarak adlandırılan bu duygu, gönlümüze huzur ve ferahlık verdiği gibi, etrafımıza da huzur yayar. Unutmayalım ki başkasının nimetine sevinmek, kendi nimetlerimizin eksilmesi anlamına gelmez. Zira Allah katında nimetler sonsuzdur ve herkese yeter.

Rabbim, bizleri nimetlerine şükreden, kardeşlerinin mutluluğuyla mutlu olan ve kalbini hasetten koruduğu kullarından eylesin. Âmin.

DiTİB Hutbe Komisyonu

¹ İsra, 17/30.

² Ebû Dâvûd, Edeb, 44; İbn Mâce, Zühûd, 22.

³ Taberânî, el-Mu’cemü’l-kebîr, III, 228.

⁴ Buhârî, Rikâk, 30.